Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францишканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописы не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львовскои".

Передплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львôвскои" и въ ц. к. Старостствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к
на чверть року . 60 к
мѣсячно . . . . 20 к
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к
на чверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . . . 45 к
Поодиноке число 2 кр

Ч. 276 | Нинѣ: Потапія п. Завтра: Зачат. П. Б. | Бѣберата Томы | Второкъ 8 (20) грудня 1892 | Всходъ сонця 7 г. 50 м.; заходъ 4 г. 4 м. Баром. 769 терм. + 1·0 — 0·0° | РОКЪ II.

Справы краєвѝ.

(Орґанізація технічнои службы дороговои Выдѣлу краевого).

Ухвалою зъ дня 1 цвѣтня с. р., постановивъ Соймъ краєвый зъ днемъ 1 сѣчня 1893 року перевести орґанізацію краєвои службы дороговои. Соймъ принявъ внески Выдѣлу краєвого, пôсля котрыхъ цѣлый край має бути подѣленый на округи, по 6 до 8 повѣтôвъ разомъ. Инжинеръ именованый для такого округа, буде мати повѣрену собѣ дорогу краєву довгу на 100 до 200 кільометрôвъ и має надзирати удержанє и будову субвенціонованыхъ дорôгъ громадскихъ и повѣтовыхъ. Выдѣлы повѣтовѝ, котрѝ зъ браку средствъ, а по части и зъ браку вôдповѣдныхъ людей, неразъ не мають до розпорядимости рутинованыхъ техникôвъ, котрѝ бы въ достаточнôй мѣрѣ сповнили трудне неразъ технічне заданє при будовѣ дорôгъ, будуть мати вôдъ краєвого инжинера окружного фахову помôчь и раду, оперту на довгôмъ досвѣдѣ.

Подѣлъ краю на округи, треба було лишити Выдѣлови краєвому, яко власти выконуючôй, а котра въ мѣру змѣняючихъ ся потребъ и условій, буде могла змѣняти число або границѣ поодинокихъ округôвъ. Бюро центральне у Львовѣ при Выдѣлѣ краєвôмъ, буде займати ся такъ якъ дотеперь загальною управою технічныхъ справъ дороговыхъ; буде розслѣджувати и потверджати кошторисы, прелімінарѣ и пляны дорôгъ та мостôвъ. Старшѝ инжинеры будуть объѣзджати и звиджувати придѣленѝ имъ дороговѝ округи и управляти не лише консервацією або направою краєвыхъ дорôгъ, але и спомагати и надзирати будову дорôгъ субвенціонованыхъ. Таке урядженє, розкидає способнѝ силы инжинерскѝ по цѣлôмъ краю, дає тымъ самымъ технічну помôчь повѣтамъ, обезпечує надзôръ и центральну управу за помочію бюра при Выдѣлѣ краєвôмъ; — отже вôдповѣсть найлѣпше вôдносинамъ нашого краю и запевнить одностайный и рôвномѣрный розвôй нашихъ дорôгъ, на котрыхъ будову и направу дають Соймъ и Рады повѣтовѝ що року такѝ великѝ грошѣ.

Въ новôй орґанізаціи осôбъ и платнѣ технічнои службы дороговои, установивъ Соймъ слѣдующѝ посады:

Директоръ вôддѣлу технічного у Выдѣлѣ краєвôмъ зъ платнею 2800 зр., активальнымъ додаткомъ 480 зр. и трема пятилѣтными додатками по 400 зр. — Заступникъ директора технічного вôддѣлу зъ платнею 2000 зр., лѣчнымъ додаткомъ 400 зр., активальнымъ додаткомъ 360 зр. и трема пятилѣтями по 200 зр.

Чотири старшѝ инжинеры зъ платнею по 2000 зр., активальнымъ додаткомъ по 360 зр. и трема пятилѣтями по 200 зр. — Девять инжинерôвъ I клясы зъ платнею по 1500 зр., активальнымъ додаткомъ першого степеня по 300 зр., другого степеня по 250 зр., або третього по 200 зр. и трема пятилѣтями по 150 зр. — Сѣмь инжинерôвъ II клясы зъ платнею по 1200 зр., додаткомъ актив. I степеня по 240 зр., взглядно II ст. по 200 зр., або III ст. по 160 зр. и трема пятилѣтями по 100 зр. — Два инжинеры адъюнкты технічнѝ I кл. зъ платнею по 1000 зр., актив. додаткомъ I ст. по 180 зр., II ст. по 150 зр., III ст. по 120 зр. и трема пятилѣтями по 60 зр.

Три технічнѝ асистенты зъ платнею по 800 зр., зъ актив. додаткомъ I ст. по 180 зр., II ст. по 150 зр., III ст. по 120 зр. и трема пятилѣтями по 50 зр. — Три елевы технічнѝ I клясы зъ адъютумъ 700 зр., три елевы II кл. зъ адъютумъ 600 зр. и три елевы III кл. зъ адъютумъ 500 зр. — Посады елевôвъ не дають права до емеритуры; але лѣта, проведенѝ безъ перервы въ тôй службѣ, вчисляють ся при вымѣрѣ емеритуры тогды, коли елевъ дôстане посаду сталого урядника краєвого.

Шѣсть кондукторôвъ краєвыхъ дорôгъ I клясы зъ платнею по 800 зр., актив. додаткомъ по 100 зр. и трема пятилѣтями по 50 зр. — Шѣснайцять кондукторôвъ II кл. зъ платнею по 650 зр., актив. додат. по 75 зр. и трема пятилѣтями по 50 зр — Шѣснайцять кондукторôвъ III клясы зъ платнею по 500 зр., актив. дод. по 75 зр. и трема пятилѣтями по 50 зр.

Крôмъ того окружнѝ инжинеры и кондукторы одержують загальнѝ додатки на обовязковѝ объѣзды краєвыхъ дорôгъ а инжинеры округôвъ крôмъ того загальнѝ додатки на помѣщенє бюръ.

Въ границяхъ повысшои орґанізаціѣ, именованѝ зъ днемъ 1 сѣчня 1893 р. Выдѣломъ краєвымъ: директоромъ технічного вôддѣлу у Львовѣ: Ґуставъ Райтъ; заступникомъ Володиславъ Шишковскій.

Старшими инжинерами въ технічнôмъ вôддѣлѣ у Львовѣ именованѝ Феліксъ Беньковскій, Генрихъ Чаплицкій и Казимиръ Янковскій; однои посады не обсаджено. — Инжинерами I клясы: Теофіль Барановскій, Фе-

Добре дѣло.

Зъ ческого. — Святополка Чеха.

(Дальше.)

Мартинъ показавъ невыробленый профіль темно-червоного лиця, спокôйного якъ лєдъ; на нѣмъ задрожали лише мясистѝ повѣки, прикрашенѝ бѣлыми соплями, и ще мясистѣйшѝ уста. Вôнъ ѣхавъ дальше.

Переѣзджаємо коло того нещасного, що обтрѣпувавъ снѣгъ зъ себе и притôмъ вдививъ ся въ мене вогкими, нелискучими очима такъ жалôбно, що моя чоловѣколюбность була подразнена до найбôльшого степени. Якъ роздразненый левъ крикнувъ я на Мартина: Гей! чи станешь ты?! — Мартинъ зрозумѣвъ вагу хвилѣ. Знавъ мои слабѝ стороны и не сподѣвавъ ся вѣчного доброго зъ того пристанку коло самого властителя лѣтныхъ пантальонôвъ. Отже обернувъ ся цѣлымъ лицемъ до мене и всю суворôсть тираньского характеру зôбравъ въ однôмъ поглядѣ, а всю моральну внеохоту въ замѣтцѣ: — Чей не станемо збирати людей по дорозѣ?

Але чоловѣколюбность змѣнила мене въ тигра. Я пôднявъ ся нагло, якъ схопилъ его за ковнѣръ, якъ крикну: Мовчи и стань!

Мартинъ побачивъ, що нема рады, здвигнувъ плечима, якъ бы хотѣвъ умыти руки вôдъ всякои вôдповѣди за наслѣдки, и ставувъ. Мученикъ зимы пôзнавъ видко, що коли повôзъ наразъ ставувъ, то се певно задля него; отже пôдôйшовъ близше зъ капелюхомъ въ руцѣ.

— А вы куды! — пытаю его ласкаво.

А вôнъ трясе ся на цѣлôмъ тѣлѣ и каже, що до повѣтового мѣста; туды и мы ѣхали.

— То сѣдайте зъ нами! — кажу. — Поганый часъ. Мартине, є тамъ мѣсце на козлѣ?

Не знаю, якимъ побитомъ Мартинъ и его кожухъ зробили ся наразъ такѝ широкѝ, але певно, що цѣлый козелъ бувъ такъ повный, що нѣ голку де запхати.

— Або сядьте собѣ радше тутъ, у повозѣ! — и показую мѣсце напротивъ себе.

— Але, якъ жежь менѣ... — стогне бѣдачиско, радує ся и дивує ся, а зъ очей такъ и видко невымовну вдяку.

— Ну-ну, сѣдайте лише та загорнѣть ся въ сей коцъ.

Той кланяє ся безнастанно и сѣдає въ повôзъ, а очевидно старає ся, щобы менѣ не зробити невыгоды. Мартинъ надувъ горѣшну губу и примкнувши трохи повѣки дививъ ся зъ горы на бѣдака, якъ карабкавъ ся на повôзъ, а коли той загорнувъ ся въ коцъ, вôнъ обернувъ до насъ згôрдно вôдворотну сторону медалю и для полекшѣ серця сплюнувъ енерґічно пôдъ колеса.

Мы ѣхали дальше. — Тай крѣпкій же морозъ! каже новый пасажиръ, закрываючи волохатымъ коцомъ руки и ноги.

— Справдѣ, мовь сибѣрска метелиця! — потакую єму.

Мы замовкли, та приглядали ся собѣ взаємно. Я собѣ мужчина въ цвѣтѣ вѣку, а люде кажуть, що выглядаю знаменитѣ; а коли взяти до того верству флянелѣ на менѣ, зимову одежу, пальтотъ, старый плащъ, чоботы, баранкову шапку, величезне футро и купу коцôвъ, то очевидно при моимъ природнôмъ надмѣрѣ тѣла и штучнôмъ выглядавъ я незвычайно грубо и становивъ прикрый контрастъ зъ тымъ перемерзлымъ, скуленымъ чоловѣкомъ, що сидѣвъ напротивъ мене и зъ тихою завистю взыравъ ся на мои повнѝ, мягкѝ контуры. Зависть ближнього не робила менѣ нѣколи радости, а въ тôй хвили свѣдомость матеріяльнои переваги надъ тымъ бѣднымъ старцемъ була менѣ попросту неприємною. Я соромивъ ся сего змарнѣлого, запалого и свого округлого, румяного лиця, а его клапанє зубами здавалось менѣ закидомъ зъ причины сибаритскои величавости въ зимовôй одежи. Щобы позбути ся того прикрого чутя, вставъ я и роз.... ну, не розтявъ я футра на двоє, якъ патронъ мого вôзника Мартина свôй плащъ, але вдоволивъ ся футромъ, а старый плащъ подавъ перемерзлому ближньому.

Вôнъ принявъ его тремтячими руками и вымовивъ якѝсь незрозумѣлѝ слова подяки. Коли старый плащъ закрывъ милосерно цѣлый сей образъ нужды и лише перемерзле, поморщене лице вызырало зъ поза червоного, пôднесеного ковнѣра, мôй гôсть выглядавъ теперь зовсѣмъ показно. А що ще, въ его збудденѣ-

ліціянъ Пантовскій и Мечиславъ Свитковскій при вôддѣлѣ технічнôмъ у Львовѣ; Игнатій Кузневичь для округа краєвыхъ дорôгъ у Львовѣ; Александеръ Брохоцкій для округа въ Ярославѣ; Антôнъ Баранцевичь для округа въ Станіславовѣ; Станіславъ Гжеґожевскій для Борщева; Игнатій Кінель для Ряшева, Станіславъ Йодловскій для Камѣнки струмиловои, Каетанъ Строньскій для Новогэ Санча. Инжинерами II клясы: Володиславъ Турскій для округа въ Краковѣ, Евгеній Кеслеръ для Тернополя, Володиславъ Стойовскій для Бучача, Титъ О'Бэрнъ для Нового Торга три посады необсаджені. Инжинерами адюнктами: Щасный Бажиковскій для округа въ Бережанахъ, Алекс. Зелиньскій. Францъ Бараньскій, Казимиръ Яворникъ до вôддѣлу технічного у Львовѣ.

Асистентами технічными: Семенъ Катиль, Осипъ Оксиньскій, Кость Бернацкій и Александеръ Богдановичь — всѣ для техн. вôддѣлу у Львовѣ. — Технічными елевами I клясы: Микола Чайковскій, Каз. Енґель и Остапъ Лятковскій у Львовѣ; — елевами II клясы: Юліянъ Ожельскій, Тадей Розвадовскій и Едмундъ Либаньскій у Львовѣ; — елевами III клясы: Володиславъ Зелиньскій и Иванъ Богуцкій у Львовѣ. Одна посада необсаджена.

Кондукторами I клясы: Осипъ Березиньскій для Ниська, Остапъ Голинковскій для Жовкви, Меч. Корицкій для Мѣлцѣ Лука Пôдбѣльскій для Бѣрчи, Володиславъ Брантъ для нового Санча и Юліянъ Лесевичь для Галича.

Кондукторами II клясы: Теод. Барковъ для Коломыѣ, Риш. Ронеицкій для Рогатина, Брониславъ Дякевичь для техн. вôддѣлу у Львовѣ, Кароль Риґеръ для Сяшева, Станіславъ Приемскій для Горлиць, Людвикъ Пжетоцкій для Борщева, Тадей Дыбовскій для Дубровы. Жигмонтъ Стрончанъ для Ланцута, Євгеній Лясковскій для Березова, Антôнъ Жуковскій для Залѣщикъ, Віталісъ Хамецъ для Коростенка пôдъ Щавницею, Станіславъ Коморовскій для Скалата, Осипъ Юньскій для Бережанъ. Альфредъ Отто Ванъ Рой, для Вадовиць. Антôнъ Кордикъ для Чесанова, Ґуставъ Хрістъ для Кракова,

Кондукторами III клясы: Ґуставъ Творовскій для Тернополя, Иванъ Билиньскій для Снятина, Александеръ Давидовичь для Товмача Юліянъ Ольхôвскій для Мельницѣ, Петро Шенталеръ для Бжеска. Володимиръ Домбровскій для Камѣнки струмиловои, Осипъ Гурскій для Залозець, Осипъ Кутасъ для Бучача, Францъ Ґерінґъ для Бôбрки, Александеръ Цивиньскій для Чорткова, Иванъ Макусиньскій для Бучача, Феліксъ Віди для Косовы, Станіславъ Гацкій для Тернобрега, Кароль Гавзнеръ для Копычинець и Станіславъ Бавманъ для Нового Торга.

Зъ рускихъ товариствъ.

(Конець)

Дальше здавъ справу касієръ „Громады" тов Бѣгунъ изъ стану касы. Загального доходу за часъ пятьохъ мѣсяцѣвъ (вôдъ 12 червня до 8 грудня с. р.) було 198 зр 65 кр. Зъ того припадає: на вписове 30 зр. 90 кр., на вкладки 92 зр. 45 кр., на добровôльни датки 74 зр. 30 кр., (въ бôльшости зложили сами члены), на други доходы 1 зр. Розходôвъ було 38 зр. 93 кр., зъ чого припадає: на стемплѣ до статутôвъ 2 зр, на оплату салѣ на перши загальни зборы 5 зр., на запомогу 5 зр, на ґазеты „Дѣло" и „Зорю" 9 зр. 50 кр., на друки, книжки и печатку 10 зр. 27 кр., на кореспонденцію 7 зр. 16 кр. Отже лишає ся въ касѣ чистого гроша 159 зр. 72 кр.

По справозданю касієра приступлено до выбору нового выдѣлу. На внесенє академ. Студиньского, выбрани черезъ акламацію: Всв. о. дръ Т Сембратовичь на голову, М. Бѣгунъ на заступника головы, а на выдѣловыхъ: властитель склепу Вол. Кадайскій, фабричный робôтникъ Ив. Морозокъ, механікъ Ад. Курило, механікъ Ал. Данкевичь и академики Вол. Целевичь, Вас. Сивакъ, Вол. Яновичь. На заступникôвъ выдѣлу выбрани: механікъ Мих Ганаковскій, конюшій архикнязя Альбрехта Матковскій и робôтникъ фабричный Ливенса. До контрольнои комісіѣ покликано робôтника фабричного Павла Будзанюка и секомтера банку Гр. Шумского. До мирового суду выбрано: дра мед. Зарôвного, инжінєра Костишина и фабричного робôтника Сосницкого. Внесенє акад. Студиньского, щобы именувати почетными членами „Громады" заслуженыхъ членôвъ о дра Т. Сембратовича и о. Б. Пюрка, принято.

На томъ закôнчилась офиціяльна часть зборôвъ, а опôсля наступили хоры пôдъ управою п. Туркевича, прекрасна артистична гра на скрипкахъ п. Терлецкого, п. Петрушевича при супроводѣ фортепяна, веденôмъ концертово Т Туркевичемъ, патріотични бесѣды о. дра Сембратовича, посла Телишевского, акад. Петрушевича, Студиньского, робôтника Морозка, члена „Ватры" акад. Копертиньского и другихъ. Членъ „Громады" панѣ Якубовска выголосила въ знаменитôй интерпретації Шевченкову поему „До Основяненка". Сердечна забава продовжилась поза пôвнôчь.

Переглядъ политичный.

Законъ, котрый наказує стягати зъ обѣгу дотеперѣшни срѣбни монеты по два ґульдены разомъ и чвертьґульдены або срѣбни 25 кр., постановляє, що грошѣ тѣ мають зъ днемъ 1 мая 1893 р. перестати курсувати. Тѣ монеты будуть отже курсувати лишь до 30 цвѣтня 1893 р. включно, однакожь цѣсарски касы и уряды будуть ихъ принимати въ заплатѣ або до вымѣны ажь до 30 червня 1893 р., але вже не будуть ихъ выдавати. По сѣмъ речинци не буде вже держава принимати сихъ грошей анѣ ихъ вымѣнювати.

Вчера зôбравъ ся у Вѣдни конґресъ хемікôвъ занимаючихъ ся розслѣдами артикулôвъ поживы. Въ конґресѣ взяли участь депутаціи зъ Градця, Трієсту и Черновець; явили ся такожь радникъ міністерства Кусый и референтъ для справъ санітарныхъ Караянъ. Конґресъ ухваливъ засновати товариство хемікôвъ призначеныхъ до розслѣджуваня поживы.

До Dzien. Polsk-ого доносять зъ Вѣдня, що міністерство фінансôвъ згодило ся на то, щобы Выдѣлъ краєвый обнявъ продажь соли пôдъ условіємъ, що Выдѣлъ краєвый предложить до 30 днѣвъ декларацію, зложить кавцію и зобовяже ся не продавати соли поза границями краю и такожь не тягнути зъ неѣ выскôвъ.

Пôсля Sonn- und Montagsztg, працює теперь ґр. Таффе надъ утворенємъ бôльшости парляментарнои, до котрои мали бы вôйти: часть лѣвицѣ, часть клюбу Гогенварта и Поляки

До Pol. Corr. доносять зъ Петербурга, що теперѣшни подѣѣ въ Парижи вробили на паря дуже некористне враженє, а въ тыхъ кругахъ, що були доси за спôльнымъ поступованємъ Россіи зъ Францією, побоюють ся, що враженє се готово рѣшучо вплынути на вôдносины царского двору до французскои республики.

лыхъ чертахъ мôгъ я замѣтити цѣхи высшого образованя и вѣжнѣйшого обходу. Вôнъ здававъ ся менѣ теперь чоловѣкомъ, пригнобленымъ радше внутрѣшною борбою, якъ матеріяльною недостачею. Я майже жалувавъ, що хотѣвъ его впередъ посадити на козла.

— Ой, пане, якъ низько упавъ я! — зачавъ вôнъ по хвили несмѣло. — Бувало сидѣвъ и я собѣ на мягкихъ подушкахъ еквипажу, недбало розвалившись на крытôмъ сѣдалѣ такъ, що анѣ вѣтрецъ не завѣявъ мене, а тутъ, де я теперь сиджу, клавъ я вытягнени ноги. Ой, згубило мене чесне житє, за велика моя доброта!

Въ сю хвилю прийшло менѣ на думку, що на заднôмъ выгôднѣйшôмъ сѣдалѣ можуть помѣститись и двѣ особы.

Отже я посунувъ ся бôльше въ кутъ кариты и кававъ бѣдакови сѣсти коло себе. Вôнъ довго ваґавъ ся, але вкôнци усѣвъ.

— Ахъ, якіжь вы на мене ласкави! — каже. — Такихъ людей треба нинѣ зô свѣчкою шукати. Бôльше людей дивить ся байдужно на чужу недолю, вôдвертає ся холодно вôдъ нещасного брата, що у его нôгъ вмирає въ голоду и спраги.

Я пригадавъ собѣ, що въ валізцѣ маю кôлька окрайкôвъ шинки и фляшку старого вина. Не надумуючись, вынявъ я одно и друге и подавъ перемерзлому сусѣдови. „Загрѣйтесь! — кажу оглядно до него.

— Ой, пане, якійже я вамъ вдячный! — шепотѣвъ бѣдачиско. Але для мене наймилѣйшою подякою було его лакомство, зъ якимъ вôнъ забравъ ся до шинки и до вина. Благословлячи мене, вôддавъ менѣ порожну фляшку, обтеръ сиви вусы та погладивъ ся по мѣсци, де инши люде звычайно мають живôтъ; и тогды явила ся у него охота оповѣсти менѣ про свое житє.

Спонукавъ я его до того поглядомъ, повнымъ милосердя. Вôдкашельнувъ кôлька разôвъ и зачавъ:

— Дорогій пане! Тому тридцять лѣтъ не було бы менѣ и въ снѣ прийшло на думку, що на стари лѣта прийде ся менѣ жебрати у чужихъ дверей. Такъ, пане, жебрати! Хлопцемъ и молодцемъ пробувавъ я въ домѣ богатого, бездѣтного стрыя, котрый мене дуже любивъ. Я бувъ его любимцемъ. Зъ усмѣхомъ прощавъ вôнъ тысячѣ збыткôвъ, що походили зъ молодечои сваволѣ, въ неповздержимои розпусти, однакъ не простивъ менѣ чистои, горячои любови. Я любивъ ся въ убогôй дѣвчинѣ — швачцѣ. Коли стрый про се дознавъ ся, настала страшна буча. Вôнъ жадавъ, щобы я и на порôгъ не ступивъ до сеѣ повѣтъ. Тремтячимъ голосомъ признавъ ся я ему, що она стала матерю. Стрый мавъ вправдѣ проповѣдь до мене, але вкôнци рѣшивъ, що и ся моя справка дасть ся грошми залагодити — и зачавъ менѣ свѣтлыми красками малювати будуччину, яка на мене ждала разомъ зъ гарною, богатою жѣнкою, що менѣ десь вышукавъ єѣ. — Стрыю любый — кажу ему — я не покину Маріѣ нѣколи. — „Справдѣ? — пытає ся стрый — то я покину тебе. Надумай ся, або зречи ся сеѣ своеѣ любови, а будешь щасливымъ, богатымъ, або покинь сей домъ, котрого дверѣ не отверять ся вже нѣколи передъ тобою". Покинувъ я домъ стрыя и одруживъ ся зъ Марією. Спершу вело ся намъ досыть добре. Я мавъ ще трохи грошей вôдъ стрыя и досыть кредиту, бо люде були певни, що стрый дасть ся скорше чи пôзнѣйше втихомирити. Та коли вôнъ померъ и анѣ шелюга не записавъ менѣ, то я попавъ наразъ у найстрашнѣйшу нужду. Вѣрителѣ кинули ся на насъ, забрали намъ добутокъ, одежу, бѣле; и мы наразъ найшли ся на пôвъ наги въ пустôй комôрцѣ пôдъ стрѣхою; а нужда взяла насъ у свои зимнѣ руки, нужда страшна, якои вы нѣколи не зазнали и певно нѣколи не зазнаєте.

Я чувъ, що то бувъ тяжкій закидъ для мене. Понуривши очи сидѣвъ я біля него, якъ покутуючій грѣшникъ.

По хвили говоривъ вôнъ дальше: Жѣнцѣ не вподобала ся така незавидна доля. Одного ранку вийшла зъ дому и не вернула бôльше. Га, доси була она гарна. Покинула менѣ на памятку четверо дрôбныхъ, бѣдныхъ дѣточокъ. Дармо бѣгавъ я за якою доброю роботою, всюды вôдправляли мене зъ нѣчимъ. Нещастє волѣкло ся якъ тѣнь за всѣми моими слѣдами. Припадковый, невеличкій заробокъ не выстарчавъ на прожитокъ для тыхъ пятеро дѣтей.

— Пятеро? — пытаю. — Менѣ здає ся, що вы говорили четверо.

При послѣдной ревізіи у членовъ управляючои рады панамского товариства сконфіскованo стôлько всѣлякихъ паперôвъ, що треба бы 14 возôвъ, щобы ихъ забрати. У самого банкіра Герца мали ихъ забрати два повнй возы. Бар Котті, о котрôмъ говорено, що утѣкъ, появивъ ся у Вѣдни и тамъ оголосивъ, що вôнъ не утѣкъ, лишь пôдчасъ арештованя бувъ въ дорозѣ, а теперь ѣде до Франціѣ, щобы ставити ся передъ судомъ.

Новинки.

Львôвъ дня 19 грудня.

— **Погорѣльцямъ громады Пристань,** въ повѣтѣ жовкôвскôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 100 зр. запомоги.

— **Именованя.** Старшій инжинеръ у Львовѣ Сильвестеръ Гавришкевичъ именованый радникомъ будôвництва, инжинеры Северинъ Рыпковскій и Тадей Скришовскій старшими инжинерами, а адъюнкты будôвництва Остапъ Борельовскій и Людвикъ Реґецъ инжинерами въ техвічной службѣ въ Галичинѣ.

— **Ц. к. Дирекція руху зелѣзницъ державныхъ** у Львовѣ подае до вѣдомости, що вôдъ 1 сѣчня 1893 крôмъ рôчныхъ картъ, важныхъ на всѣ шляхи ц. к. державныхъ зелѣзницъ по цѣнахъ 150 зр. за 3 клясу, 300 зр. за 2 клясу и 450 зр. за першу клясу, будуть выдаванй также рôчнй карты на певнй вôддѣленя, а именно для 3 клясы за 50 кильометрôвъ 70 зр., 100 клм. 100 зр., 150 клм — 110 зр., 250 клм. — 120 зр., 350 клм. — 150 зр., 500 клм. — 170 зр. Карты другои клясы коштують два разы, а карты першои клясы три разы стôлько, що карты 3 клясы. Вôдни будуть выдавати ся также рôчнй карты на лініѣ, що лежать въ окрузѣ одвои и тои самои громады по цѣнахъ 45 зр. за третю, 90 зр. за другу и 135 зр. за першу клясу.

— **Въ институтѣ руского Товариства педаґоґічного** у Львовѣ вôдбувъ ся вчера, яко въ день покровителя института св. о. Николая, вечерокъ, урядженый тамошными учениками. Коли взважити вѣкъ тыхъ учениковъ и можливй силы ихъ, то можна сказати, що вечерокъ выпавъ добре. Промова ученика въ 8 клясы И. Кордубы загально подобалась. Слѣдували хоры, декламація, оркестра и представленє. Выставили першй два акты „Полуботка" и видко, зрозумѣли его, рѣчь свою вôддавъ кождый зовсѣмъ добре. Сей вечерокъ питомцѣвъ института почтили своею присутностію директоръ ґімназіѣ п. Харкевичъ, катехитъ о. Тороньскій, профессоры Вахнянинъ, Гом. Цеглиньскій, Шухевичъ, Мандибуръ, о. Чапельскій, учитель Даниловичъ и дръ. Федакъ.

— **Самоубійство.** Въ ночи въ пятницѣ на суботу кинувъ ся пôдъ колеса льокомотивы львôвскій челядникъ кравецкій Францъ Дехтярь. Дѣялось се на шляху межи Пôдзамчемъ а головнымъ дворцемъ. Зô слѣдôвъ, оставшихъ вздовжъ шинъ, видко, що Дехтярь кинувъ ся на шины на мостѣ надъ улицею Замарстинôвскою, а мѣтлы помѣщенй передъ льокомотивою для згортаня снѣгу сунули его по шинахъ ажь до другои переставки за жовківскôю рампою зелѣзничною, бо поѣздъ ишовъ на Пôдзамче. Ажь спостерегли люде першй слѣды крови, а трохи дальше найдено тѣло самоубійника, зовсѣмъ потяте на кусні. Зъ того видко, що Дехтярь ажь при другой переставцѣ зачѣпивъ ногами, попавъ ся пôдъ мѣтлы, почômъ цѣлый поѣздъ перейшовъ по нѣмъ. При нѣмъ найдено листъ, въ котрôмъ нарѣкає на якйсь муки и журбу и каже, що зъ тои причины мусить позбавити себе житя. Тѣло самоубійника вôдвезено до трупарнѣ.

— **До черновецкои рады громадскои** выбрано теперь 38 Нѣмцѣвъ (мѣжь тыми 21 жидôвъ), 8 Румунôвъ, 2 Русинôвъ и 2 Поляковъ. Въ попередной радѣ мали Русины 2 мандаты а Поляки 4. После числа жителѣвъ мѣста повинно бы засѣдати въ радѣ громадской 23 Нѣмцѣвъ, 9 Русинôвъ, 7 Румунôвъ и 7 Поляковъ. Зъ Русинôвъ выбранй теперь пп. В. Ясеницкій и дръ В. Залозецкій.

— **Огнѣ.** Въ ночи зъ 10 на 11 грудня с. р. погорѣла въ Махновѣ церковь. Саме въ той день вôдъ вечѣрь звѣзъ ся сюды новый парохъ о. Кузикъ, и заразъ на вступѣ прийшлось ему хоронити мерця. По похоронѣ, паламарь, замыкаючи церковнй дверѣ (звычай велить вносити небôщиковъ у церковь) забувъ погасити свѣтла. Въ наслѣдокъ того загорѣвъ ся огонь и захнативъ усе до крихты. Добуто лише скарбону и уратовано давôнницю зô звонами тымъ, що розôбрано еѣ. Страту числять на 15.000, а церковь була обезпечена лишь на 1000 зр. Равске староство увязнило паламаря и взяло ся за слѣдство. — Въ ночи зъ 14 на 15 с. м. згорѣвъ въ Коломыи маґазинъ фабрики парафіновыхъ свѣчокъ недалеко зелѣзничого дворця. Шкода выносить около 20.000 зр. — Тои самои ночи згорѣло въ Печенѣжинѣ пять котлôвъ ропы въ рафінеріѣ нафты Щепановского. Шкода 3000 зр.

— **Пригоды на провінціи.** Ґр. Ив. Тарновскій зъ Вороблевичъ стрѣливъ на ловахъ такъ нещасливо, що вцѣливъ ґр. Мнішка шротомъ въ око. Дръ Махекъ, котрый лѣчить раненого, постановивъ выняти скалѣчене око, щобы бодай уратувати друге. — Въ Дрогобычи упавъ дня 16 с. м. молодый робôтникъ салінарный, Михайло Кметикъ въ басенъ зъ кипяткомъ сыровицѣ. Хочь его сейчасъ вынято, то таки тѣло страшно попарене и нещасливый не выдержить довго тяжкои муки.

— **Л. Кужела,** учитель музики при семинаріи учительской въ Чернôвцяхъ, уложивъ практичну табелю, котра представляе наглядно цѣлу науку музики. Се е дотеперь одинокій спосôбъ, котрымъ можна и науку музики зробити наглядною. Сеи табелѣ уживають вже другій рôкъ въ учительской семинаріи и въ высшихъ клясахъ школы вправъ зъ дуже добрымъ успѣхомъ. „Буковина" поручае сю табелю всѣмъ любителямъ музики, а особливо учителямъ народнымъ. Замовити можна еѣ у самого выдавця и черезъ книгарню Р. Шальбого въ Чернôвцяхъ. У великôмъ форматѣ коштує 3 зр., а въ малôмъ 50 кр. До табелѣ додане поясненє въ нѣмецкôмъ язицѣ.

— **Горячка еміґраційна** взяла видко не лишь самыхъ нашихъ селянъ. Оногды выбрало ся изъ Штаєра, великого мѣста фабричного въ горѣшной Австріи, де есть одна изъ найбôльшихъ фабрикъ карабінôвъ, ажь 96 родинъ, разомъ въ 360 душъ въ дорогу до Бразиліѣ и пустили ся до Ґеновы, щобы въ вôдси ѣхати дальше моремъ. Выходцѣвъ провадило въ дорогу около 3000 людей. Они не дали ся навѣть тымъ вôдстрашити, що кôлькохъ даныхъ выходцѣвъ повернуло въ Бразиліѣ и розказували, що въ Бразиліѣ страшна бѣда и нужда та вôдраджували другимъ туды выбирати ся.

— **Рѣдка чемность.** Въ Берлинѣ стала ся сими днями така подѣя: Передъ выставовымъ вôкномъ одного юбілера станувъ якійсь досыть порядно одягненый панокъ а за хвилю пôднявъ руку, въ котрôй державъ великій камѣнь, и розбивъ нимъ у вôкнѣ велику тафлю вартости кôлька сотъ риньскихъ. Заразъ потôмъ зайшовъ до склепу, ставувъ тамъ передъ купцемъ, що бѣгъ вже на улицю, и съ найбôльшимъ спокоємъ вôдозвавъ ся до него: „Называю ся Рушке; я въ отсѣй хвили розбивъ вамъ тафлю въ вашôй выставѣ; а то длятого, щобы достати хату и харчь безплатно". Купець, котрому сподобалась така чемность, вôдповѣвъ на то ще чемнѣйше и подвинувъ крѣсло злочинцеви вôдповѣвъ: Будьте ласкавй, сѣдайте собѣ, а я заразъ о то постараю ся. Панокъ зъ усмѣхомъ на лици принявъ запрошенє и сѣвъ собѣ на подане ему крѣсло и чекавъ спокôйно, доки ажь купецъ не привѣвъ поліцяна, котрый за хвилю явивъ ся и вôдвѣвъ того панка до арешту — на безплатный харчь и помешканє. Людви чи въ такою чемностію когось коли арештували.

— **Значнй крадежи.** Въ Суховоли, повѣта брôдского, украдено пару коней Луцьови Филиковы. То було дня 30 м. м. Конѣ украдено зъ незамкненои стайнѣ, а були вартй около 100 зр. — Въ ночи зъ дня 16 на 17 падолиста с. р. закравъ ся незвѣстный дотеперь злодѣй до замкненои коморы Дацька и Ивана Жеребецкого, селянъ въ Роджалова, повѣта сокальского, и укравъ имъ 2.788 зр. Тй грошѣ були схованй въ замкненôй скрини. Злодѣй вôдбивъ замокъ вôдъ коморы и вôдъ скринѣ и выкравъ зъ вôдтамъ 1.408 зр. въ срѣбныхъ ґульденахъ, 2 сотокъ, 11 пятьдесятокъ, 11 десятокъ и ще дрôбну якусь монету. Цѣкаво знати, по що держати грошѣ дома, де они не процентують ся? То страта велика! — Въ ночи зъ дня 8 на 9 с. м. украдено Андухови Иванчикови и Василеви Бойцунови въ Поникви великôй, въ брôдскôмъ повѣтѣ, двѣ молодй клячи.

— **Пригоды на Буковинѣ.** Въ селѣ Шипотѣ засыпала груба верства снѣгу, спадаючи зъ даху 8 лѣтну дѣвчинку, доньку селянина Говорника. Закимъ еѣ выдобуто зъ пôдъ снѣгу, дитина вже була удушила ся. — На Прутѣ въ Чернôвцяхъ заломивъ ся лѣдъ пôдъ мѣщаниномъ Олексою Гаинею и его 14-лѣтнымъ сыномъ Костемъ и оба достали ся пôдъ лѣдъ и утонили ся. Тѣла ихъ доси не можна було вôдшукати. — Въ Чернôвцяхъ арештовано якогось чоловѣка, котрый называвъ себе то Бельґасомъ, то Фіршемъ, то ґр. Фірговомъ и розписувавъ листы зъ погрозами до богачѣвъ, що ихъ убѣ, коли не зложать ему жаданои сумы грошей. Арештованый говорить майже всѣма европейскими языками и каже, що есть родомъ зъ Франціѣ.

Штука, наука и література.

— **Ч. 23 „Дзвôнка"** мѣстить такй статѣ: Дитячй рôздвяний сцены „Попались", въ одной дѣѣ, написанй Иваномъ Нечуємъ Левицкимъ; — Облава; — Покутникъ индійскій (зъ образкомъ); — Знахоръ; — Церква та причтъ; — Сорока, байка Чайченка; Загублена дитина, Сболки; — Наукова забавка, якъ перекроити грушку або яблоко у воздусѣ; — Державна рада, байка Чайченка и ще кôлька дрôбнѣйшихъ рѣчей.

Телеграмы.

Вѣдень 19 грудня. Є. Вел. Цѣсарь выѣхавъ въ супроводѣ вел. кн. Тосканьского и князя Леопольда Баварского на кôлька днѣвъ на ловы до Найберґъ.

Римъ 19 грудня. Король принимаючи адресу вôдъ депутацій сенату и палаты пословъ сказавъ до сенаторôвъ, що вôнъ займае ся такъ само а може ще й бôльше, якъ всѣ другй вôдкиненемъ черезъ сенатъ именованя одного сенатора, однакожь мае надѣю, що мудростію и патріотизмомъ дасть ся та справа залагодити и не лишить слѣду по собѣ.

Софія 19 грудня. Аґентія балканьска доносить, що есть уповажнена заявити, що всѣ вѣсти розпошенй загранично̂ю прасою о маючôмъ наступити одруженю кн. Фердинанда суть лишь зовсѣмъ неоправдаными здогадами.

Розкладъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

(важный вôдъ 1 мая с. р.)

Вôдходять:	Куреръ		Особовый			Мѣш.
До Кракова	3·07	10·41	5·26	11·01	7·56	—
„ Пôдволочискъ въ Пôдз.	3·10	—	10·03	10·52	—	
(въ голов. двор.) . .	2·58	—	9·41	10·26	—	—
„ Черновецъ	6·36	—	9·56	3·22	10·56	—
„ Стрыя	—	—	6·16	10·21	7·41	—
„ Белзця	—	—	9·51	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	7·36
„ Зымнои Воды . . .	—	—	4·36	—	—	—

Часъ львôвскій; рôзниця вôдъ середно-европейского (зелѣзничого) о 35 мінутъ: на зелѣзницяхъ 12 год., у Львовѣ 12 и 35 мін. Цифры товстй и пôдчеркненй мінуты означають часъ ночный вôдъ 6 год. вечеромъ до 5 год. 59 мін. рано.

За редакцію вôдповѣдає Адамъ Креховецкій.

— Четверо лише? — каже на се. — Така то вже моя, зажурена голова! Все въ ній помѣшало ся. Було ихъ пятеро: трехъ хлопцѣвъ и двоє дѣвчатъ. Згадка одного дня переслѣдуе мене безнастанно: хорый Ивась вôддыхавъ тяжко на постели. Прочй дѣти обступили мене, простягали рученята и просили: „Тату, хлѣба! Мы хочемо дуже ѣсти!" А я, я мавъ порожну кишеню и порожный жолудокъ. Зъ отчайдушною резиґнаціею выбѣгъ я на улицю. Хотѣвъ я выпросити у кого шкôрку хлѣба для дѣтей. Але соромъ стискавъ менѣ горло, коли тôльки хотѣвъ я вôдозвати ся до котрого перехожого. Такъ дойшовъ я ажь до брамы. Пойшовъ за мѣсто, куды очи несли. Тамъ стояла осторонь коршма. Заглянувъ я отвореньмъ вôкномъ до ясно освѣтленои комнаты. Сидить за столомъ якійсь червоный зъ червонымъ, товстымъ лицемъ, вже добре пôдпитый. То бувъ богатый торговецъ худобы. Чванивъ ся великимъ зыскомъ зъ цѣлого дня и вынимавъ зъ широкого череса грошѣ жменями та кидавъ ихъ на стôлъ, коло котрого сидѣла купка обдраныхъ музикантôвъ. И самъ я не знаю, якъ то стало ся, що я ставувъ передъ нимъ зъ капелюхомъ въ руцѣ. А вôнъ якъ крикне: — И ты не соромишь ся жебрати?! Такій молодый и здоровъ? Гей, пане шинкарю, выкиньте за дверѣ того дармоѣда, а вы, панове музиканты, заграйте ему марша на дорогу!

(Конець буде.)

Експедиція мѣсцева

НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнû“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ также для „Ґазеты Львôвской“ вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона.

Торговля 6

Церковныхъ предметôвъ

и приборôвъ

для всѣхъ обрядôвъ католицкихъ

Михайла Дымета

у Львовѣ, въ Ринку

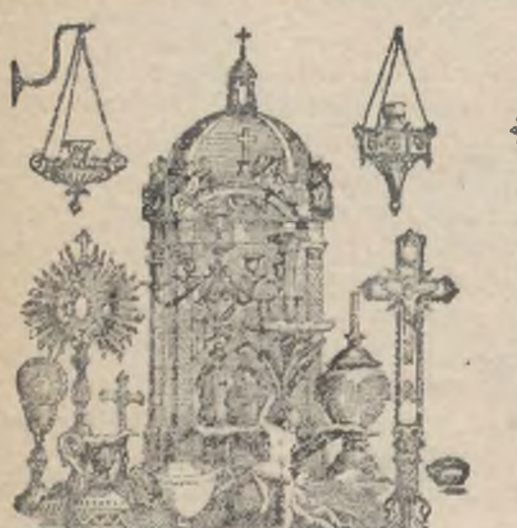
поручає свôй перпûй и засôбный складъ товарôвъ, служачихъ до заосмотреня церковъ, а именно: орнаты, дальматики, капы, хоругви, фаны, бальдахімы, монстранціи, чаши, пушки, архи, циборіи, лѣхтарѣ, павуки, престолики процесіональнѣ, хресты, жезлы брацкû и т. п.

А въ подрôбности поручає: Рѣзьбы фіґуральнû и орнаментальнû, образы олѣйнû на полотнû и бляхѣ до найбôльшихъ розмѣрôвъ, желѣзнû хресты надгробнû и памятнû, свѣчки церковнû металевû вôдъ 70 до 130 цтм. высокû, теперь по всѣхъ мѣстахъ Европы и Америки уживанû.

Заразомъ поручає:

Давôнки гармонійнû строєнû на 3 голосы по зр. 7·50 и 10, на 4 голосы зр. 9·50 и 12.

Цѣнники посылаємо на жаданє. На всякє запытанє вôдповѣдь вôдворотною почтою.



ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА

Выробôвъ плятированыхъ

ЯКУБОВСКІЙ и ЯРРА

Краковъ. Львôвъ,

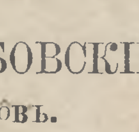
Самовары тульскû и Чай хиньскій.

Направы, золоченя и посрѣблюваня по цѣнахъ фабричныхъ.

Цѣнники даромъ и франко. — Опакованє безплатно.

12

Се не обманьство!



Межѣ поручила одна въ найбôльшихъ галянтерійныхъ фірмъ норимберскихъ задля надмѣрного засобу товару продавати по цѣнѣ фабричнôй слѣдуючû товары и сародаю доки ихъ, засобу стане: 1 нікльованый годинникъ ремонтоаръ, дуже гарный, реґульованый на секунды, натягає ся безъ ключа; 1 дуже гарну портмонетку; 1 пышну цигарничку въ правдивого бурштину и морской пѣнки; 2 патентованû спинки до маншетôвъ въ чистого алюмінію; 1 перстень зъ штучнымъ брилянтомъ; 1 дуже гарну шпильку до краватки въ алюмінію; 1 дуже добрый пуляресъ въ алюмінію; 2 патентованû свѣчники; 1 цѣла тоалета кишенева, дуже практична для кождого; 12 штукъ разомъ, одно гарнѣйше другого, и то все за диво низьку цѣну, бо лише за **5 зр. 35 кр.** за побранємъ, або попередною присылкою гроша, оплачено. То все можна достати у нірнберского аґента **С. Альмана** (S. Allmann) Wien 1 Sterngasse Nr. 11.

Непринятый товаръ, а безъ сказы принимає ся назадъ. 111

ПРИГОТОВЛЕНЄ

на

ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ

и до принятя въ

ц. и к. войсковû школы

починає ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**

Frisch, Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., упередъ проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ женû и корпусѣ вôдъ мінъ и пр.

Проґрамы даромъ.

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ — денна продажь 50.000 кґ.

Подроблюванє забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ и склепахъ зъ ласôтками, также по цукорняхъ.

Антикварска оферта.

МАЙЕРЪ, ЛЕКСИКОНЪ

4 (найновѣйше) выданє

16 елеґантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новû, замѣсть

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

Поручає ся **ТОРГОВЛЮ ВИНЪ** Людвика Стадтміллера у Львовѣ.

30

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.